

О Два інтерв'ю на одну тему

галузі – процвітання

Юрій БІЛИЙ, голова Львівської обласної організації профспілки працівників охорони здоров'я України:

– Якими здобутками зустрічаєте День медичного працівника?

– 3 першого липня цього року працівники протитуберкульозних закладів додатково отримають право на підвищення посадового окладу на 60 чи 30 відсотків в залежності від характеру роботи, а також надбавку за тривалість безперервної роботи у розмірі до 60 відсотків. 11 травня 2011 року на засіданні Кабінету Міністрів України було прийнято постанову Кабінету Міністрів України «Про підвищення рівня оплати праці працівників бюджетної сфери», якою передбачається врегулювати порушені профспілками проблеми, зокрема: підвищити посадовий оклад (тарифну ставку) працівника I тарифного розряду ЄТС з метою зменшення грошового розриву між його розміром та мінімальною заробітною платою; забезпечити міжкваліфікаційні (міжпосадові) співвідношення в оплаті праці працівників 1-7 тарифних розрядів; запровадити виплату одноразової грошової допомоги у розмірі п'яти мінімальних заробітних плат випускникам медичних та фармацевтичних вузів, які виявили бажання працювати в сільській місцевості та селищах міського типу і уклали договір на строк не менше 3-х років, а також молодим спеціалістам, які працюватимуть на посадах лікарів загальної практики: сімейних лікарів, дільничних лікарів-педіатрів та лікарів-терапевтів; встановити медичним та фармацевтичним працівникам з 1 січня 2012 року виплату допомоги на оздоровлення в розмірі посадового окладу при наданні щорічної відпустки.

Це рішення, важливе для освітян, медиків, працівників культури та працівників державних установ і установ соціальної сфери саме собою не з'явилося. Його в результаті солідарних дій домоглися Федерація профспілок України та профспілки бюджетної сфери. Якщо вести мову про ефективність профспілкових дій за останній період в цілому, то потрібно відзначити, що, відстоюючи права та інтереси працівників, Федерація профспілок України та її членські організації блокують прийняття пенсійної реформи, більшість норм якої передбачала погіршення умов пенсійного забезпечення громадян.

– Якими є пріоритети у Вашій діяльності?

– За багато років існування профспілок в нашій державі склалася думка, що профспілка – це лише така собі каса взаємодопомоги, путівки, поздоровлення з днем народження і таке інше. Функції ж профспілки, починаючи з 90-х років, значно змінилися. Основними напрямками нашої роботи є захист соціально-економічних інтересів працівників; правовий захист спілчан; охорона праці; матеріальна підтримка найбільш незахищених членів профспілки, організація оздоровлення працівників галузі та членів їх сімей, а також

проведення інформаційно-роз'яснювальної, спортивної та культурно-масової роботи.

Якщо раніше, профком був, за своєю суттю, соціальним відділом в структурі адміністрації, то сьогоднішня профспілкова організація – це колектив людей, об'єднаних професійною ознакою і спільною метою забезпечити належну якість трудових відносин. Громадський характер такого професійного об'єднання як профспілка потребує активності кожного члена профспілки. Сила і результативність роботи профспілки (її первинних організацій) залежить не лише від активності профспілкових лідерів, а, перш за все, від активної позиції кожного члена профспілки. А рівень якості трудових відносин, якого ми намагаємось досягнути в галузі охорони здоров'я, по суті, є фундаментом здоров'я нації. Хіба лікар, який має заробітну плату, що наближена до мінімальної, може належним чином зосередитись на якості медичної допомоги, що ним надається пацієнтові? Чи він буде «гризтись» на роботі, як заплатити вдома за комунальні послуги чи у що одягнути свою дитину завтра в школу? Чи не буде пацієнту більш безпечно отримувати медичну допомогу від лікаря, який на свою зарплату може придбати спеціальну літературу, відвідати науково-практичну конференцію і бути «озброєним» передовим досвідом своїх колег? Чи задумувався кожен з нас, а саме кожен з нас може стати пацієнтом, скільки енергії лікареві, операційній медичній сестрі треба віддати, щоби просто вистояти за операційним столом по декілька годин? А за цим столом ще треба думати, працювати, усвідомлюючи свою відповідальність за життя людини. Ось, де джерела нашої професійної єдності та солідарності. Ось, де джерела взаєморозуміння лікаря та пацієнта. Тому сьогодні у нас об'єктивно не може бути протистояння між пацієнтом і лікарем. Саме тому площина проблеми «гідності в оплаті праці лікаря» зміщується в бік площини «рівня суспільної безпеки в цьому питанні».

Методи досягнення цієї мети різні. Це робота з людьми; залучення до активної профспілкової роботи молоді; відродження в закладах охорони здоров'я інституту наставництва; покращення інформаційної роботи, встановлення системного зворотного зв'язку із кожним членом профспілки. Достойна оплата праці та соціальне забезпечення працівника охорони здоров'я, чесне та неупереджене висвітлення в засобах масової інформації усіх результатів діяльності галузі: як позитивних, так й негативних; подолання негативних тенденцій, коли штучно нав'язується протистояння лікаря та пацієнта – також є пріоритетами у нашій діяльності.

– Сьогодні багато говориться про те, що потрібно виробити суспільний консенсус щодо механізму функціонування всіх ланок галузі охорони здоров'я. Яким чином це зробити?

– У той час, коли соціально-економічна ситуація в країні загострилась, суспільна згода повинна стати принциповою методологією провадження державної політики у сфері охорони здоров'я. Іноді можна почути думки про те, що зараз немає можливостей витратити час на досягнення соціальної згоди, на провадження соціального діалогу, що не у всіх питаннях слід радитись з людьми. Профспілка з цим категорично не погоджується. Мета не може виправдовувати засоби. Ми вже, слава Богу, пройшли ті часи, коли людина була засобом. З того часу, як у Конституції України ми проголосили Україну як соціальну державу, людина стала не засобом, а метою.

Закон України «Про соціальний діалог в Україні» дав новий поштовх для роботи й владних структур, й структур роботодавців, й профспілкової роботи в цьому напрямку. Наскільки жодне управлінське рішення об'єктивно не може охопити своїм організаційно-правовим впливом усі без винятку відносини у сфері охорони здоров'я, настільки важливим для органів влади, роботодавців є їхній зв'язок з інституціями громадянського суспільства. Професійна спілка – це елемент громадянського суспільства. А відтак соціальний діалог, який активно веде профспілка, є засобом забезпечення ефективності управлінських рішень.

Захист профспілкою законних прав та інтересів працівників галузі охорони здоров'я є способом збереження соціальної стабільності.

– Основним рушієм профспілкових справ сьогодні є профспілковий актив Львівської обласної організації. Що конкретно Ви робите?

– Про роботу, яку проводить Львівська обласна організація профспілки, а також про конкретні програми та проекти, зокрема про профспілкову адвокатуру, оздоровлення дітей спілчан на Чорному морі та на Закарпатті, обласну комплексну спартакіаду серед трудових колективів закладів охорони здоров'я області, дитячу спортивну спартакіаду «Веселі старты», програму «Ветеран-медик» та інші можна говорити дуже багато. Хочу лише зазначити, що цю та іншу корисну інформацію можна знайти на нашому сайті – www.lviv.medprof.org.ua, а також – на сторінках нашої профспілкової газети «Інформаційний бюлетень «За медичні права»».

– Що Ви побажаєте своїм колегам у переддень професійного свята?

– Головне, щоби кожна людина цінувала працю лікаря, медичної сестри, санітарки. Щоби політики у гонитві за владою пам'ятали, що найцінніше це не влада, а здоров'я. Щоби депутати, які виділяють гроші на охорону здоров'я, ставили роботу лікарень у пріоритет. І щоби працівники галузі охорони здоров'я, які самовіддано працюють незалежно від будь-яких обставин, користувались належною повагою. Я бажаю, щоб той, хто обрав дорогу служіння і повної віддачі, не лише чув хороші слова, не лише бачив на власні очі, як на краще змінюється його життя, а й відчував, що доля відплачує сторицею за чесну працю, людяність, добро. Дякую Вам за Вашу працю!

О До професійного свята – з хорошими здобутками

На варті здоров'я

Андрій Іванович ШЕВКЕНИЧ, начальник відділу охорони здоров'я виконавчих органів Дрогобицької міської ради, нещодавно святкував своє 55-річчя.

Андрій Іванович більшу частину свого життя віддав охороні здоров'я. Розпочав свою трудову діяльність фельдшером в Миколаївському районі, потім – служба в армії. Але мрії його не залишали, він хотів лікувати хворих, а тому настирливо ішов до мети. Тож у 1979 році вступив у Вінницький державний медичний інститут, який успішно закінчив. Після проходження інтернатури на базі Дрогобицької дитячої лікарні, був

направлений на роботу в Рихтицьку дільничну лікарню, де його обрали головою профкому.

Під час роботи в Рихтицькій дільничній лікарні показав себе як вмілий організатор, який зумів згуртувати колектив.

У 1994 році його було призначено головним лікарем Дрогобицького районного медичного об'єднання, а в 2002 році переведено на посаду головного лікаря Дрогобицького міського медичного об'єднання, де Андрій Іванович працює донині, лише змінилася назва установи і тепер він є начальником відділу охорони здоров'я виконавчих органів Дрогобицької міської ради.

Андрій Іванович багато сил і енергії вклав у розвиток охорони здоров'я міста Дрогобича та Дрогобицького району. Є депутатом Дрогобицької міської ради.

Вмілий організатор, має вищу категорію з організації і управління охорони здоров'я, користується авторитетом і повагою серед колег по роботі.

З дружиною Юлією Миколаївною виховали чудових двох дітей, які обоє пішли шляхом батька, стали медиками. Зараз тішать його душу найдорожчі троє онуків.

Талант бути Лікарем

Щороку, в перший день літа, відзначається Міжнародний день захисту дітей – прекрасне свято радості та одвічної надії. Адже саме в дітях ми хочемо бачити здійснення своїх мрій і сподівань. Але це свято й тих, хто завжди поруч з дітьми, хто піклується про них і допомагає твердо стати на ноги. Про діток Стрийщини завжди дбає дитячий лікар Оксана Михайлівна ЯЩИШИН.

Оксана Михайлівна народилася в м.Калуш Івано-Франківської області. Закінчила Чернівецький медичний інститут, педіатричний факультет. Розпочала свою трудову діяльність у 1987 році дільничним педіатром Дашавської районної лікарні Стрийського району. З 2001 року по 2005 рік очолювала багаточисельний колектив поліклінічного відділення Стрийської центральної районної лікарні.

Завдяки своїм організаторським здібностям, умінню працювати з дітьми і для дітей, справедливості, чуйності у 2009 році була призначена на посаду районного педіатра Стрийського району. Проте до Оксани Михайлівни й далі продовжують звертатись стурбовані здоров'ям своїх дітей батьки. І вони вірно роблять, адже Оксана Михайлівна завжди є уважною, сповненою доброти і поваги до маленької людини, до якої лікар Ящишин завжди приходиться з бажанням допомогти, з бажанням завжди почути лише дитячий сміх, з бажанням по доброму здивуватись дитячим радощам.

За час роботи Оксана Михайлівна проявила себе високопрофесійним лікарем. Вона чуйна, добра, відверта, справедлива, віддана своїй справі. Завдяки О.Ящишин, яка вміло організувала роботу педіатричної служби з матерями району з підтримки грудного вигодовування, в жовтні 2010 року Стрийська центральна районна лікарня отримала статус «Лікарня – доброзичлива до дитини».

Саме тому Оксана Михайлівна користується заслуженим авторитетом серед колег та пацієнтів, саме тому вона неодноразово нагороджувалась грамотами та подяками.

